

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 561/2018-55

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. januára 2019 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom Mgr. Matejom Krajčim, PhD., advokátska kancelária, Záhradnícka 51, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 672/2013 v spojení s konaním vedeným pod sp. zn. 9 Co 35/2018 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 672/2013 v spojení s konaním vedeným pod sp. zn. 9 Co 35/2018 p o r u š e n é b o l i .

2. Krajskému súdu v Bratislave vo veci vedenej pod sp. zn. 9 Co 35/2018 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDACTED] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 598,26 € (slovom päťstodevät'desiatosem eur a dvadsaťšesť centov), ktorú je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý vyplatiť na účet advokáta Mgr. Mateja Krajčího, PhD., advokátska kancelária, Záhradnícka 51, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 561/2018-18 z 28. novembra 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) v časti, ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 672/2013 v spojení s konaním vedeným pod sp. zn. 9 Co 35/2018.

2. Z obsahu prijatej časti sťažnosti najmä vyplynulo:

«Sťažovateľ vystupuje ako strana sporu v konaniach vedených na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 7C/92/2008 v právnej veci o vydanie bezdôvodného obohatenia, zaplatenie 99.581,76 EUR s prísl.; pod sp. zn. 10C/355/2010 v právnej veci o náhradu škody vo výške 6.703,60 EUR; pod sp. zn. 5C/216/2009 v právnej veci o zaplatenie 5.282,81 EUR s prísl.; pod sp. zn. 6C/102/2008 v právnej veci o zaplatenie 5.282,81 EUR s prísl..

Rozsudkom zo dňa 02.02.2006, právoplatný a vykonateľný dňa 25.07.2006 vydaným Okresným súdom Bratislava III č.k. PK 5C 365/01 (t.č. OS PK č.k. 4C 843/2008), súd určil že Kúpna zmluva zo dňa 21.12.1999 uzatvorená medzi [REDACTED] Pezinok... (ďalej len [REDACTED] Pezinok) a sťažovateľom spolu s [REDACTED]... je čiastočne neplatná v rozsahu prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti: parc. č. 5272, ostatné plochy, o výmere 18206 m², zapísané na LV č. [REDACTED] vedené Správou katastra Pezinok, Katastrálne územie [REDACTED].

Skutkový stav, konanie vedené pod sp. zn. 7C/92/2008 na Okresnom súde Pezinok v právnej veci o vydanie bezdôvodného obohatenia, zaplatenie 99.581.76 EUR s prísl.:

Návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 03.08.2008 sa žalobcovia - sťažovateľ a [REDACTED]... domáhali vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia v sume 66847,44 EUR (2.013.846,- Sk) proti 1. [REDACTED]... (zomrel), 2. [REDACTED] [REDACTED]... (zomrel), 3. [REDACTED]... 4. [REDACTED]... 5. [REDACTED]... 6. [REDACTED]... ako zakladateľov a členov občianskeho združenia [REDACTED] Pezinok, ktorí sa mali bezdôvodne obohatiť na úkor sťažovateľa a [REDACTED]... a to tým že, úmyselným podvodným konaním uviedli kupujúcich do omylu (sťažovateľa a [REDACTED]... tým že prevádzali nehnuteľnosti, ktoré v čase uzavretia kúpnej zmluvy (Kúpna zmluva zo dňa 21.12.1999 spolu s Dodatkom č. 1 zo dňa 9.3.2000) nevlastnili.

... Rozsudkom zo dňa 20.10.2010 Okresný súd Pezinok, č.k. 7C/92/2008-182, zaviazal odporcov v 1-5 rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľom sumu 99.581,76 EUR s úrokom z omeškania 17,6 % od 03.02.2000 a priznal navrhovateľom (sťažovateľ a [REDACTED]...) náhradu trov súdneho konania.

Uznesením zo dňa 30.3.2012 zrušil Krajský súd v Bratislave, č.k. 9Co/139/11-163, Rozsudok zo dňa 20.10.2010 a vrátil prvostupňovému súdu vec na ďalšie konanie.

Rozsudkom zo dňa 20.9.2013 Okresný súd Pezinok, č.k. 7C/92/2008-254, zamietol návrh sťažovateľa a [REDACTED]... ako žalobcov a priznal odporcom 1. až 4. rade náhradu trov súdneho konania a trov právneho zastúpenia.

Odvolaním zo dňa 7.10.2013 proti Rozsudku zo dňa 20.9.2013, č.k. 7C/92/2008-254, vydaného Okresným súdom Pezinok, proti všetkým jeho výrokom sa žalobcovia (sťažovateľ a [REDACTED]...) domáhali zrušenia tohto pričom uviedli, že majú za to, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, resp. postupoval podľa nesprávneho

právneho názoru Krajského súdu v Bratislave, ktorý dňa 30.3.2012 Uznesením zrušil Rozsudok zo dňa 20.10.2010 a vrátil prvostupňovému súdu vec na ďalšie konanie, ale i z vlastného právneho pochybenia prvostupňového súdu.

Rozsudkom zo dňa 15.10.2015, vydaného Krajským súdom v Bratislave č.k. 9Co/672/2013-290, odvolací súd potvrdil Rozsudok zo dňa 20.9.2013 vydaný Okresným súdom Pezinok, č.k. 7C/92/2008-254.

Dovolaním zo dňa 18.12.2015, proti Rozsudku zo dňa 19.11.2015, vydaného Krajským súdom v Bratislave č.k. 9Co/672/2013-290, sa sťažovateľ domáhal, aby dovolací súd Rozsudok zo dňa 15.10.2015, č.k. 9Co/672/2013-290 v plnom rozsahu zrušil a vydal rozhodnutie, ktorým návrhu navrhovateľov v plnom rozsahu vyhovie alebo vráti vec súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby dovolací súd priznal navrhovateľovi trovy dovolacieho konania.

Uznesením č.k. 6 Cdo 202/2016 zo dňa 29.11.2017, Najvyšší súd SR rozhodol, že Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 15. októbra 2015 č.k. 9Co/672/2013 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. V odôvodnení súd uviedol, že vady v postupe odvolacieho súdu v podstate spôsobili, že žalujúcej strane bola odňatá reálna a efektívna možnosť súdnej ochrany, čím došlo k zmätočnej vade v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. Keďže dovolací súd bol povinný z úradnej moci na takúto vadu konania prihliadnuť a uvedená vada zakladá jednak prípustnosť a súčasne aj dôvodnosť dovolania, neostalo mu iné, než napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 449 ods. 2 C. s. p.).

... Následkom týchto okolností sa sťažovateľ ocitol bez svojho zavinenia, ako strana sporu v sporových konaniach, ktoré vyplývajú z prevodu vyššie uvedených nehnuteľností, ktorými sa sťažovateľ domáha okrem iného vydania bezdôvodného obohatenia, zaplataenia žalovanej sumy od osôb, ktoré sa na jeho úkor obohatili. Tieto konania vedené pred Okresným súdom Pezinok, konkrétne konanie vedené pod sp. zn. 7C/92/2008 v právnej veci o vydanie bezdôvodného obohatenia, zaplataenie 99.581,76 EUR s prísl., je vedené odo dňa 03.08.2008... Je zrejmé, že sťažovateľove sporové konania vyvolané podvodným konaním občianskeho združenia, respektíve osôb konajúcich v mene tohto občianskeho združenia, trvajú odo dňa podania Návrhu na začatie konania zo dňa 19.04.2001, v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. PK 5C 365/01, ktorým sa navrhovatelia v 1/-11/

domáhali rozhodnutia súdu podľa § 80 písm. c) O.s.p. v spojení s § 41 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov uplatnením negatívneho určenia (absolútnej) neplatnosti kúpnej zmluvy so zápisom vkladu č. V 5/2000 Okresným úradom v Pezinku uzavretej medzi [REDAKOVANÉ] Pezinok... ako predávajúcim a sťažovateľom a [REDAKOVANÉ], ako kupujúcimi, v časti predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na [REDAKOVANÉ] k.ú. [REDAKOVANÉ], parc. č. 5272 - ostatné plochy vo výmere 18.206 m².

V zmysle vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že sťažovateľ musí skoro 17 rokov znášať vedené sporové konania v súvislosti s Kúpnu zmluvou zo dňa 21.12.1999, pričom do dnešného dňa nebolo v týchto konaniach okrem určenia čiastočnej neplatnosti kúpnej zmluvy, rozhodnuté a sťažovateľ sa nevie v dôsledku porušovania ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len ÚSR) a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 209/1992 Zb., ďalej len Dohovor) zo strany všeobecných súdov, domôcť svojich práv, ktoré sú neustále porušované...

Na základe predošlých skutočností v danej veci namietame:

- porušenie základného práva na... spravodlivé prejednanie veci v primeranej lehote... ako aj... prerokovanie veci bez zbytočných prietahov... v právnej veci o vydanie bezdôvodného obohatenia, zaplatenie 99.581,76 EUR s prísl., v odvolacích konaniach vedených na Krajskom súde v Bratislave... t.j. konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave... pod sp. zn. 9Co/672/2013.

... Nepochybným dôkazom neefektívnosti postupu... Krajského súdu v Bratislave... pod sp. zn. 9Co/672/2013 v napadnutom konaní je skutočnosť, že Krajský súd v Bratislave prvýkrát zrušil Uznesením zo dňa 30.3.2012 č.k. 9Co/139/11-163, Rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 20.10.2010 a vrátil prvostupňovému súdu vec na ďalšie konanie, následne v súvislosti s novým rozhodnutím Okresného súdu Pezinok č.k. 7C/92/2008-254, z dôvodu odvolania zo dňa 07.10.2013 proti tomuto. Krajský súd v Bratislave Rozsudkom č.k. 9Co/672/2013-290 potvrdil Rozsudok zo dňa 20.9.2013 vydaný Okresným súdom Pezinok, č.k. 7C/92/2008-254, pričom však tento Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/672/2013-290, bol na základe Dovolania sťažovateľa zo dňa 18.12.2015, proti Rozsudku zo dňa 19.11.2015, vydaného Krajským súdom v Bratislave č.k. 9Co/672/2013-

290, zrušený Uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. 6 Cdo 202/2016 zo dňa 29.11.2017 a navyiac Najvyšší súd SR v obsahu tohto Uznesenia konštatoval, že vady v postupe odvolacieho súdu v podstate spôsobili, že sťažovateľovi bola odňatá reálna a efektívna možnosť súdnej ochrany.

... V súvislosti s osobou sťažovateľa [REDAKOVANÉ] uvádzame, že neukončené konania trvajú 11 rokov, pričom však spory v súvislosti s uvedenými nehnuteľnosťami, ktoré sú právoplatne ukončené po dobu 17 rokov a sťažovateľ do dnešného dňa žije v neistote, s pocitom beznádeje a frustrácie z neefektívneho spôsobu vedenia uvedených sporových konaní, pred všeobecnými súdmi, ako aj finančne existenčnými problémami, spôsobenými podvodným konaním už vyššie uvedených osôb. V neposlednom rade uvádzame, že sťažovateľ pociťuje nechť k právnemu poriadku a rezignáciu brániť ďalej svoje porušované práva, pričom uvedené má negatívny dopad aj na psychickú stránku sťažovateľa.

... Krajský súd v Bratislave svojím konaním porušil základné práva a slobody v neprospech sťažovateľa, daných čl... 48 ods. 2 ÚSR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru spočívajúcich v práve

- ... na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov
- aby vec bola prejednaná spravodlivo, verejne a v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal tento nálež:

„Základné právo na... spravodlivé prejednanie veci v primeranej lehote, nezávislý a nestranný súd, ako aj verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov [REDAKOVANÉ]... garantované v... čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd... v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn... 9Co/672/2013, bolo porušené.“

Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ]... finančné zadostučinenie titulom neprimeranej dĺžky konaní v sume vo výške 10.000 EUR.

Krajský súd v Bratislave je povinný nahradiť [REDAKOVANÉ]... ako sťažovateľovi trovy konania vo výške, ako budú vyčíslené po prijatí tejto sťažnosti na ďalšie konanie.»

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: krajský súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. 1 SprV 632/2018 z 27. decembra 2018 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k vyjadreniu krajského súdu zo 17. januára 2019.

3.1 Predseda krajského súdu (na základe vyjadrenia zákonného sudcu) vo svojom liste uviedol chronológiu úkonov vykonaných v napadnutých konaniach a dodal tieto relevantné skutočnosti:

„... I. Súdne konanie sp. zn. 9Co/672/2013:

Vec Okresného súdu Pezinok sp. zn. 7C/92/2008 bola predložená na konanie a rozhodnutie tunajšiemu odvolaciemu súdu dňa 28.11.2013.

Administratívnou úpravou zo dňa 21.07.2015 bol nariadený termín vyhlásenia rozsudku na deň 15.10.2015, kedy bolo súdne konanie aj skončené riadnym vyhlásením rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/672/2013-290 zo dňa 15.10.2015.

Dôvod, prečo bol tunajším súdom vyhlásený rozsudok až takmer po dvoch rokoch je ten, že v tej dobe bol daný vysokým stavom vecí v súdnom oddelení 9Co, a to ku dňu 30.11.2013 celkom 464 nevybavených vecí.

Následne došlo k ďalšiemu nárastu nevybavených vecí vzhľadom na celkový nárast nápadu do senátov, vybavujúcich občianskoprávnu agendu. Ku dňu 31.12.2014 bol počet nevybavených vecí v súdnom oddelení 9Co celkom 548 vecí. V období rokov 2013 a 2014 nebolo reálne možné vybaviť ani len nápad vecí, keď v roku 2013 bol nápad vecí do súdneho oddelenia 9Co celkom 748 vecí a senát vybavil celkom 726 vecí; v roku 2014 bol nápad vecí do súdneho oddelenia 9Co celkom 819 vecí a senát vybavil celkom 717 vecí.

K podstatnému zníženiu nápadu vecí došlo v roku 2015, kedy bola aj vec tunajšieho súdu sp. zn. 9Co/672/2013 skončená, keď v tomto roku bol nápad vecí do súdneho oddelenia 9Co celkom 520 vecí a senát vybavil celkom 693 vecí.

Ďalším dôvodom, prečo bola vec sp. zn. 9Co/672/2013 vybavená neskôr je aj skutočnosť, že senát 9Co vybavuje veci skôr napadnuté a veci, ktoré majú byť rozhodnuté a prerokované s väčšou rýchlou, ako je to stanovené rozhodovacou praxou štrasburských orgánov ochrany práva. Predmetná vec sp. zn. 9Co/672/2013 vzhľadom na predmet konania k týmto konaniam nepatrila.

II. Súdne konanie sp. zn. 9Co/35/2018:

Súdne konanie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/35/2018 je konaním, ktoré začalo na odvolacom súde dňa 22.02.2018 po tom ako Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací svojim uznesením č. k. Cdo/202/2016 zo dňa 29.11.2017 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/672/2013-290 zo dňa 15.10.2015.

Uvedená vec sp. zn. 9Co/35/2018 je pripravená na prerokovanie odvolacím súdom na začiatok roku 2019, keďže v súčasnosti senát 9Co vybavuje veci prijaté na tunajší súd ešte v roku 2017.

Poukazujúc jednak na objektivnosť vzniku prietahov v pôvodnom súdnom konaní Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/672/2013 (bod I) v zmysle vyjadrenia JUDr. Romana Huszára, predsedu senátu 9Co, zároveň uvádzam, že v sťažnosti sťažovateľa č. 2200/2018 zo dňa 21.03.2018 ani v jednej z uvedených vecí sp. zn. 9Co/672/2013 v spojení so súdnym konaním sp. zn. 9Co/35/2018 sťažovateľom, nebola podaná sťažnosť na prietahy v súdnom konaní podľa ustanovení § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v platnom znení. To znamená, že sťažovateľ nevyužil spoje právo domáhať sa rozhodnutia veci sp. zn. 9Co/672/2013 podaním takejto sťažnosti na konajúcom Krajskom súde v Bratislave.

Súčasne Vám oznamujem, že Krajský súd v Bratislave podľa ustanovenia § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, netrvá na ústnom prerokovaní veci pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.“

3.2 Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu na uvedené vyjadrenie predsedu krajského súdu reagoval takto:

«... V prvom rade uvádzame, že netrváme na verejnom pojednávaní senátu Ústavného súdu SR v súvislosti so Sťažnosťou proti porušeniu základných práv a slobôd podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR zo dňa 21.03.2018 (ďalej len „sťažnosť“).

Sťažovateľ v súvislosti s vyjadrením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.12.2018 uvádza, že počet nevybavených vecí, ktoré uvádza Krajský súd v Bratislave, nemôže ospravedlniť nečinnosť Krajského súdu v Bratislave, ktorou boli spôsobné prietahy v právnej veci sťažovateľa. Sťažovateľ v sťažnosti jasne uviedol, že neukončené sporové

konania, ktoré sa týkajú sťažovateľa v súvislosti s nehnuteľnosťami uvedenými v predmetnej sťažnosti trvajú 11 rokov, pričom spory v súvislosti s uvedenými nehnuteľnosťami, ktoré sú právoplatne ukončené až po dobu 17 rokov, v dôsledku čoho žije sťažovateľ v neistote, s pocitom beznádeje a frustrácie z neefektívneho spôsobu vedenia sporových konaní uvedených v dotknutej sťažnosti, s čím sú spojené aj finančné problémy sťažovateľa spôsobené podvodným konaním osôb uvedených v sťažnosti. Sťažovateľ pokladá za podstatnú skutočnosť, na ktorú je potrebné poukázať okrem prieťahov v konaní, ktoré boli spôsobené nečinnosťou Krajského súdu v Bratislave, najmä nezákonnosť rozhodovania Krajského súdu v Bratislave, ktorý v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 7C/92/2008 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9Co/139/11 a Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9Co/672/2013, prvýkrát zrušil Uznesením zo dňa 30.3.2012 č.k. 9Co/139/11-163, Rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 20.10.2010 a vrátil prvostupňovému súdu vec na ďalšie konanie, pričom následne v súvislosti s novým rozhodnutím Okresného súdu Pezinok č.k. 7C/92/2008-254, z dôvodu odvolania zo dňa 07.10.2013 proti tomuto, Krajský súd v Bratislave Rozsudkom č.k. 9Co/672/2013-290 potvrdil Rozsudok zo dňa 20.9.2013 vydaný Okresným súdom Pezinok, č.k. 7C/92/2008-254, avšak tento Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/672/2013-290, bol na základe Dovolania sťažovateľa zo dňa 18.12.2015, proti Rozsudku zo dňa 19.11.2015, vydaného Krajským súdom v Bratislave č.k. 9Co/672/2013-290, zrušený Uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. 6 Cdo 202/2016 zo dňa 29.11.2017 a naviac Najvyšší súd SR v obsahu tohto Uznesenia konštatoval, že vady v postupe odvolacieho súdu v podstate spôsobili, že sťažovateľovi bola odňatá reálna a efektívna možnosť súdnej ochrany. V prvom rade si dovoľíme uviesť, že sťažnosť podľa zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov nie je považovaná podľa platnej právnej úpravy a ustálenej judikatúry za účinný prostriedok nápravy.

K vyjadreniu Krajského súdu v Bratislave ohľadom skutočnosti, že sťažovateľom nebola ani v jednej z právnych vecí uvedených v sťažnosti, podaná sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov, uvádzame, že dňa 20.02.2014 sťažovateľ podal na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Sťažnosť na postup súdu, v obsahu ktorej uviedol, že sa nemôže domôcť svojich práv už 13 rokov (vrátenie dotknutých nehnuteľností respektíve náhrada

reálne spôsobenej škody), z dôvodov nezákonného postupu súdov a prieťahov v konaní. Ministerstvo spravodlivosti SR doručilo sťažovateľovi Oznámenie o vybavení podania zo dňa 25.02.2014, záverom ktorého uviedlo, že sťažovateľ sa musí obrátiť priamo na predsedu dotyčného súdu, pričom však uvedenú Sťažnosť na postup súdu zo dňa 20.02.2014 Ministerstvo spravodlivosti SR nepostúpilo Krajskému súdu v Bratislave, ako príslušnému na rozhodnutie, čo však malo urobiť, aby nedošlo k porušeniu práv sťažovateľa. Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľ sa domáhal Sťažnosťou na postup súdu zo dňa 20.02.2014 o preskúmanie postupu súdov v dotknutých konaniach najmä skutočnosti, či nedošlo k prieťahom v konaní. V kontexte s vyššie uvedenými skutočnosťami žiadame Ústavný súd SR, aby vydal Nález uvedený v Sťažnosti proti porušeniu základných práv a slobôd podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR zo dňa 21.03.2018.»

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

5. Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9 Co 672/2013 v spojení s konaním vedeným pod sp. zn. 9 Co 35/2018:

Dňa 28. novembra 2013 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o odvolaní navrhovateľov (aj sťažovateľa) proti rozsudku Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) č. k. 7 C 92/08-254 z 20. septembra 2013.

Dňa 21. júla 2015 bolo na úradnej tabuli krajského súdu oznámené, že verejné vyhlásenie rozsudku bez nariadenia ústneho pojednávania sa v danej odvolacej veci uskutoční 15. októbra 2015. V rovnaký deň krajský súd zaslal odvolateľom vyjadrenie právneho zástupcu odporcov k odvolaniu.

Dňa 29. septembra 2015 okresný súd požiadal krajský súd o zapožičanie spisu sp. zn. 7 C 92/08. Krajský súd na túto žiadosť odpovedal 7. októbra 2015 tak, že uvedený spis nie je možné zapožičať „z dôvodu, že na deň 15.10.2015 je určený termín verejného vyhlásenia rozsudku“.

Dňa 15. októbra 2015 krajský súd rozsudkom č. k. 9 Co 672/2013-290 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Dňa 19. novembra 2015 nadobudol právoplatnosť rozsudok krajského súdu č. k. 9 Co 672/2013-290.

Dňa 21. decembra 2015 bolo okresnému súdu doručené dovolanie sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu č. k. 9 Co 672/2013-290 z 15. októbra 2015.

Dňa 7. januára 2016 okresný súd vyzval dovolateľov na úhradu poplatku za dovolanie. V rovnaký deň doručil dovolanie odporcom na vyjadrenie.

Dňa 26. januára 2016 sa odporcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadrili k dovolaniu.

Dňa 4. februára 2016 okresný súd zaslal vyjadrenie odporcov k dovolaniu na vedomie dovolateľom.

Dňa 18. februára 2016 sťažovateľ požiadal okresný súd o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Dňa 5. mája 2016 okresný súd požiadal Geodetický a kartografický ústav Bratislava o oznámenie, či je sťažovateľ vlastníkom nejakej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na území Slovenskej republiky. V rovnaký deň požiadal okresný súd Okresný dopravný inšpektorát Pezinok o oznámenie, či je sťažovateľ vlastníkom nejakého motorového vozidla.

Dňa 7. júna 2016 Okresný dopravný inšpektorát Pezinok reagoval na výzvu súdu.

Dňa 4. júla 2016 Geodetický a kartografický ústav Bratislava reagoval na výzvu súdu.

Dňa 18. júna 2016 okresný súd uznesením č. k. 7 C 92/08-357 priznal sťažovateľovi úplné oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Dňa 27. júla 2016 okresný súd vyzval navrhovateľku 2 (██████████), aby zaplatila súdny poplatok za dovolanie.

Dňa 15. augusta 2016 navrhovateľka 2 požiadala okresný súd o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Dňa 2. septembra 2016 okresný súd uznesením č. k. 7 C 92/08-370 priznal navrhovateľke 2 úplné oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Dňa 10. októbra 2016 sťažovateľ požiadal okresný súd o odklad vykonateľnosti rozsudku okresného súdu č. k. 7 C 92/08-254 z 20. septembra 2013 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 9 Co 672/2013-290 z 15. októbra 2015.

Dňa 3. novembra 2016 bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), aby rozhodol o dovolaní sťažovateľa (a navrhovateľky 2).

Dňa 29. novembra 2017 najvyšší súd uznesením sp. zn. 6 Cdo 202/2016 dovolaním napadnutý rozsudok krajského súdu č. k. 9 Co 672/2013-290 z 15. októbra 2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 27. decembra 2017 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 22. februára 2018 bol spis predložený krajskému súdu „*na opätovné rozhodnutie, s poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo 202/2016 zo dňa 29.11.2017*“. Spis bol zaevidovaný pod sp. zn. 9 Co 35/2018.

III.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

7. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 672/2013 v spojení s konaním vedeným pod sp. zn. 9 Co 35/2018 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Krajský súd rozhodoval o odvolaní (aj) sťažovateľa, ktorý sa domáhal žalobným návrhom „o zaplatenie 99 581,76 € s prísl.“, z titulu „bez dôvodného obohatenia z absolútne neplatného právneho úkonu“.

7.1 Ústavný súd poznamenáva, že konanie krajského súdu, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 9 Co 672/2013, už bolo právoplatne skončené, avšak uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 202/2016 z 29. novembra 2017 bolo „oživené“, pričom v súčasnosti je vedené na krajskom súde pod sp. zn. 9 Co 35/2018.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

9. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

10. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci,

správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

11. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto občianskoprávného konania podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci. Napokon skutočnosť, že by napadnutá vec bola fakticky alebo právne zložitá, netvrdil ani predseda krajského súdu, ale ani zákonný sudca.

12. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným priet'ahom.

13. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom krajského súdu v napadnutých konaniach a predovšetkým poukazuje na to, že trvanie napadnutých konaní od predloženia spisu odvolaciemu súdu na rozhodnutie (28. novembra 2013) už aj vzhľadom na celkové trvanie konania o návrhu sťažovateľa na „zaplatenie 99 581,76 € s prísl.“ (celkovo viac ako 10 rokov) treba považovať za neprimerané.

Okrem uvedeného ústavný súd tiež konštatuje, že krajský súd bol v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 672/2013 bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov nečinný minimálne po dobu jedného roka.

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou však pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústredená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Pozornosti ústavného súdu tiež neušlo, že krajský súd v okolnostiach danej veci zapríčinil zbytočné priet'ahy v konaní aj svojím postupom a rozsudkom sp. zn. 9 Co 672/2013 z 15. októbra 2015, ktorý musel byť zrušený uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 202/2016, pričom podľa tohto uznesenia „žalujúcej strane (sťažovateľovi, pozn.) bola odňatá efektívna možnosť súdnej ochrany“. Vzhľadom na uvedenú „zmätočnú

vadu“ musel najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie, v dôsledku čoho krajský súd musí v rámci odvolacieho konania sp. zn. 9 Co 35/2018 znovu rozhodnúť o odvolaní, pričom týmto pochybením krajského súdu došlo k zbytočnému predĺženiu konania minimálne o ďalší rok.

Uvedená nečinnosť a neefektívna činnosť krajského súdu v kontexte celkového trvania konania nie je ospravedliteľná, pretože odvolací súd dlhodobo nevykonával vo veci úkony, resp. efektívne úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti a neefektívnej činnosti, a teda k zbytočným priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci a ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu. Na „*objektívnosť vzniku priet'ahov*“ a na „*množstvo nárastu nevybavených vecí*“, na ktoré v danej veci poukázal predseda krajského súdu, nebolo možné prihliadať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. sp. zn. I. ÚS 23/03 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa pre tento účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných priet'ahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobo obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti preto nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení krajského súdu (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 1.

14. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal krajskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

15. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €, pretože *„sťažovateľ do dnešného dňa žije v neistote, s pocitom beznádeje a frustrácie z neefektívneho spôsobu vedenia uvedených sporových konaní, pred všeobecnými súdmi, ako aj finančne existenčnými problémami, spôsobenými podvodným konaním“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie v sume 2 000 €, podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, prihliadol pritom aj na celkové trvanie predmetných konaní, ako aj na to, že cieľom finančného zadosťučinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy, nie prípadná náhrada škody (napr. II. ÚS 67/03).

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 3.

16. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti z 21. marca 2018 a písomné stanovisko k vyjadreniu krajského súdu zo 17. januára 2019). Za dva úkony vykonané v roku 2018 patrí odmena v sume dvakrát po 153,50 € a režijný paušál v sume dvakrát po 9,21 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2019 patrí odmena v sume 163,33 € a režijný paušál v sume 9,80 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 498,55 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 99,71 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 598,26 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

17. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. januára 2019